

MZK-UK Brno

2519387688

STARÁ BYDLIŠTĚ

3273	1992
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA	
sign.: 1-975.399	

© IVAN BLATNÝ, 1991

ISBN: 80-85247-27-5

Adolfu Kroupovi

Tato kniha by nemohla spátiit světo světa,
nebýt lásky a odvahy sléčny FRANCES MEACHAM.
Patří jí navždy naše díky.

MOTTO:
Nesmírné štěstí psáti knihy

STARÁ BYDLIŠTĚ

6, Brunswick Gardens, Kensington

Maqui, můj kocourku, co děláš, ještě žiješ?
Musíš být velmi stár a znaven, jak je ti?
Je ještě v knihovně ta krásná poezie,
jsou ještě v knihovně Štolbovy paměti?

Brunšvícké zahrady. Princ Albert ještě žije,
v Hyde Parku, v Kensingtonu, zde v těchto zahradách.
A žije starý dvůr, a žije Viktorie,
umíme setít prach, umíme setít prach.

Žije jak Chitussi, jak Štolba na jevišti,
žije jak minulé, žije jak všichni přístí,
žije, jak v Anglii ožívá národ náš.

Poutí budoucí je tvá, zbavena zemské tíhy,
poutí budoucí je tvá, obrazy, básně, knihy,
poutí budoucí je tvá, a ty ji uhlídáš.

Orady

OHRADY

Stála jste ve dveřích chodby vedoucí k nějakým dílnám

Kdosi si prohlížel předměty odložené na smetišti
železné tyče papírové růže kusy skříní

Někdo jiný přešel po dvoře

Vyšla jste vraty ohrad
do březnového světa anglické neděle

MONARCHIE

V této zemi máme ještě královnou nebo krále.
účastní se svateb členů královské rodiny,
jejich cest, sportu, přepychu.
Princezna a ženich odjíždějí na jachtě.
V této zemi máme ještě pohádky.

NA VERANDĚ

Na verandě v šelestu starých fazolových lusků
a semenářských ceníků
mladý Everar čte staré detektivky
Edgar Wallace Agatha Christie Simenon
Dvacet tisíc mil pod mořem
Veranda odplouvá jak léto poslední léto
kapitán Nemo mrtev v písku pod mořem.
Kéž by to nebylo ještě poslední léto
kéž bychom zůstali navždy
šťastní v matčině lůně
v šelestu semenářských ceníků.

CESTY

Přenocovat na cestě do Southendu v hotelu Weir
v místech jak kamenný bez jména s podivnými jmény

Dál na jih
u pěstitele ríží
pijeme světležlutý čaj
v anglické zahradě

Bílí koně se pasou na lukách a v hájích.

MÝTUS

V rozsáhlém parku zámku kde je internován Hitler
řádké anglické háje přestávají stín
Pro mlhu není vidět okolní vesnice

Rhododendrony ještě nekvetou
v černých růžových keřích je ještě smrt

Několik narcisů na pokraji lesa, který jsme
málem pokládali za divokou přírodu
svědčí o vynalézavé jemné práci zahradníků.

DŮM DOKTORA MARTINA

Za živým plotem na cestě k hospodářským budovám farmy žije doktor Martin se svou rodinou

Děti si hrají na trávníku s míčem

Dcera doktora Martina usedá na kolo
vyjíždí branou nemocnice na ulici.

VEČER

V dálce se lhnou světa kůň se obrací k domovu
smrká se mezi trpaslky v zahrádkách
Zavírají Highgate Wood a jiné zelené klece
nádraží Cranley Gardens je opuštěné a tiché
devatenácté století můj poděl kolejí

Když stavěli tuto trať přes pole
neobdělanou půdu traviny a zmoly
muži s nivelačními stroji theodolity trasírkami
nivelačními latěmi a geometrickými slunečníky
podobali se malé vojenské formaci na cvičení

Tři maloměstské kostely
anglikánský presbyteriánský a baptistická kaple
hřeji vracející se večerní chodce

Queen's Wood
bez brány
je přístupný i v noci.

PODZIM

Shrabovat listí v parcích, jaká klidná práce.
Přecházet sem a tam a pomalu se vracet,
jako se vrací čas, jako se vrací dálka,
nostalgická jak známky na obálkách.

Našel jsem dopis, jenom tužkou psaný,
smazaný deštěm, zpola roztrhaný.

Ó dobo dopisů, kde jsi, kde jsi?
Jak Rilke psal jsem dlouhé dopisy;
ted mlčím, sbohem, přišel listopad.
Ryšaví koně vyjíždějí z vrat.

KOULTY

Péro kterým píše tuto básně
jsem dostal na baptistické vánoční nadílce
křesťané myslí na křesťany svět se mění bude v něm mír
arcibiskup z Canterbury navštívil papeže
jsem římský katolík ale chodím také do jiných kostelů
či to jen byla kaple v malé kensingtonské postranní ulici
v malém kensingtonském manse nedaleko něhož
jsem kdysi bydlel.

NEDĚLE

Je neděle Mám volno
pacienti očekávají své návštěvnky
chodím mezi budovou nemocnice a farmou
snad budu mít také nějakou návštěvu
snad mě najdou
anebo Listopad
anebo Dresler
jsou tady v cizině léta a ještě jsem je neviděl
mám připraveny básně
budeme mluvit o literatuře
svět bude zase plný života.

TVÁŘ

Karlu Brušákoví

Navečer se nese jasná záře
ze skleněné boudy výhybkáře,
před pákami stojí výhybkář.
Zeleně štávný, svinibrodská, šarlát,
fialová, karmín, milý Karle,
dnes jsem zase přečetl celou Tvář.

Přijed' za mnou, přines mi jak kdysi
staré knihy, staré časopisy,
copak asi dělá Ada Rys?
Copak asi dělá rudá Praha?
Na divadla padá jarní vláha,
stmívá se a přší do kulís.

HODINY VODNÍ

Ladný řetěz golfových klubů se vine zahradami
Vše je zaskleno

Zdá se že tento skleník je Anglie
Neustále je vidět kolik je ve vzduchu vody
Paměť ryb je nikdy neopustila

Kde bychom mohli bydlet v Československu?
Snad ve Vrchlabí
přímo u řeky.

LISTOPAD

V českém klubu v hloubi metropole,
teď, když se tak brzo už stmívá,
číslník rozžláá lampy a přináší česká jídla.

Konečně doma.

Česky objednávám pivo.

S podia harmonika, z kuchyně cinkot šálků.
V neděli bude loutkové divadlo.

Velké loutky Matěje Kopeckého doumají v parcích.
Rozmoklá zrcadla jak na Malvazinkách.

Vodotrysk jejího účesu, na němž balancuje vejce města,
zpola vyklované ptáky, s žloutkem táhnou-
cim se po stromech.